

Bemærkninger til lovforslaget

Lovforslaget går ud på at gennemføre den nye dansk-filippinske dobbeltbeskatningsoverenskomst ved lov.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Filippinerne har til formål at undgå international dobbeltbeskatning som følge af, at de to stater beskatter samme person, herunder selskaber, af samme indkomst. Dette sker typisk, når en person, der er hjemmehørende i den ene stat, modtager indkomst fra den anden stat.

Overenskomsten indeholder derfor regler, som regulerer hvilken stat, der kan beskatte forskellige typer indkomst, som en person, der er hjemmehørende i den ene stat (bopælsstaten), modtager fra den anden stat (kildestaten). Desuden indeholder overenskomsten en bestemmelse om, hvordan bopælsstaten skal ophæve dobbeltbeskatningen, når overenskomsten tillægger kildestaten beskatningsretten til en given type indkomst, der beskattes i begge stater, den såkaldte metodebestemmelse. Denne bestemmelse er nødvendig som følge af, at overenskomsten ikke afskærer bopælsstaten fra at medregne indkomsten i sit beskatningsgrundlag. Dobbeltbeskatningen ophæves således »efterfølgende«.

Den foreliggende overenskomst omfatter kun indkomstskatter.

Overenskomsten omfatter bistand med oplysninger og med inddrivelse af skatter.

Den foreliggende dobbeltbeskatningsoverenskomst, der blev undertegnet i København den 30. juni 1995, afløser en tidligere dobbeltbeskatningsoverenskomst af 16. december 1966.

Overenskomsten af 1966 er blevet forældet på en række punkter, således at den ikke længere er i overensstemmelse med den nuværende danske aftalepolitik og den økonomiske udvikling, der har fundet sted i årene efter overenskomstens indgåelse. Det var derfor nødvendigt at genforhandle denne.

Den foreliggende overenskomst følger i vidt omfang det danske forhandlingsoplæg, der, bortset fra bestemmelserne om renter og pensioner, baserer sig på den model for dobbeltbeskatningsaftaler, der er udarbejdet af OECD, i det følgende kaldet OECD-modellen. Overenskomsten rummer dog også visse

elementer fra den model, der er udarbejdet af FN, som model for overenskomster indgået mellem industrilande og udviklingslande, i det følgende kaldet FN-modellen.

De tilfælde, hvor der er væsentlige afvigelser fra modellerne, er nøjere omtalt under gennemgangen af indholdet af den nye dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Overenskomstens lempelsesprincip er ordinær kredit, hvilket fremgår af bestemmelsen i artikel 23, den såkaldte metodebestemmelse. Dette vil sige, at i de tilfælde, hvor Danmark som bopælsstat skal lempe i dansk skat for filippinsk skat, sker lempelsen ved, at den filippinske skat fratrækkes i den danske skat af den indkomst, der stammer fra Filippinerne. Der kan dog ikke gives fradrag med et højere beløb end den danske skat på den filippinske indkomst.

Lempelsen sker således efter helt det samme princip, som findes i de interne danske regler om credit, nemlig ligningslovens § 33.

Overenskomsten indeholder ingen bestemmelser om matching credit, hvilket vil sige, at den ikke forpligter Danmark til at lempe for mere end den faktisk betalte filippinske skat.

Herved adskiller den foreliggende overenskomst sig afgørende fra den gældende overenskomst fra 1966, idet denne såvel i metodebestemmelsen som i enkeltbestemmelserne om beskatning af renter, udbytter og royalties, indeholder bestemmelser om matching credit.

Om lempelsesmetoder henvises der til bemærkningerne til artikel 23, i afsnittet om aftalens indhold, hvor disse nærmere er omtalt.

Netop den gældende overenskomsts bestemmelse om matching credit har været en af hovedbegrundelserne for en genforhandling. Efter kapitalliberaliseringen ved udgangen af 1988, har sådanne bestemmelser i visse tilfælde kunnet bruges til skattespekulation, især hvor talen var om finansielle betalinger.

Ved genforhandlingen er et af hovedformålene med denne altså nået.

Lovforslaget skønnes ikke at have nogen nævneværdige administrative konsekvenser.